

כפיפורו של אנדראוס האקסי
 ליי, שעליו מבוסס הפרט, ע"י
 זה הגיבור, שאותו מגלים שארל
 בוואייה, לגרדום, ביומתה של
 ג'סיקה טנדר, הצנוורה ההולנדית
 בודית, המתעקשת לראות את
 החיים במשקפיים הקאליפורני
 ניות הוורודות, דרשה שהוא
 יינצל ממות ברנע האחרון.
 אדרום האקסלי חייך, נתן את
 הסכמתו והשליש את הדולאר
 רים לכיסו.

תית. אמנות אינה יכולה ואינה צריכה
 להכנע לבקורת; היא חייבת להיות
 קודם כל חפשיה.

המשפיע השנה הבאות

מסוכן לנחש, ביחוד בימינו, כשה-
 טכניקה משיגה אף את המיון הנוצני
 ביותר. בכל אופן, יש לשער, שתוך
 השנים הקרובות ביותר, יעמוד הקול-
 נועי, כפי שאנו מכירים אותו כיום, בפני
 שינוי מוחלט: סרט התבליט עשוי
 לרשת את מקומו. פירוש הדבר לא רק
 שינוי טכני, אלא בעיקר מהפכה אמנו-
 תית, השינוי הגדול הזה באמנות הקול-
 נועי בא דוקא בזמן שהוצאות הייצור
 (מבחינה טכנית) יורדות והולכות בגלל
 שכלול מצלמות מסוגים חדשים, הקל-
 טה מדויקת וזולה והתקדמות גדולה
 בסרט הצר והזול יותר (16 מ"מ).

סרט התבליט יבוא באמצע תהליך
 ההתחלה (שמירושו: יותר סרטים, שאי-
 גם תלויים בגורמים כספיים גדולים
 וישפיעו לרעה על הרמה האמנותית של
 הסרטים, כמו שהיה בתחילת הסרט
 המדובר.

ההתפתחות האחרת שאנו יכולים
 להצביע עליה בכחחון היא: ביטול
 בתי הקולנוע הגדולים (והפיכתם לתי-
 אטרונים). שכן הטלביזיה תביא את
 הסרט אל האדם, היושב על כורסה
 בטרקלין.

בית
הקוסמטיקה
הלנה
טרכמו
 פרופיסור האוניברסיטה
 ליופי, סדיב פריס
37 תל-אביב 37
 תח' צואיה 37
 תפרקים מתוצרת צרפתית חדישה. טפול
 בעור הפנים למי שיטה חדשה. בכל יום
 ג' התיעצות קוסמטית - חינם

קופה זו הגיע הקולנוע הסובייטי לשיא
 אמנותי.

אולם הקרמלין חשב אחרת. בראי-
 שית שנות השלושים בא מפנה. חיפש
 היצירה ניטל מן האמן וידו הכבדה
 של המסטר ירדה גם על הקולנוע
 הרוסי. איינושטיין הירבה לנרוד בחוץ
 לארץ ולבסוף מת במיטב שנותיו. ד"ר
 בצוקו מייצר סרטים סובייטים שיגרו
 תיים, שהתעמולה הזולה מרובה בהם
 מן האמנות. פודובקין מכה על חטא
 סרטיו הראשונים (אלה שהיו לקלאסיים)
 ושדור שלם של במאים חונך עליהם)
 ומוציא לשוק סרטי תעמולה בכדים
 ומשעממים.

כנראה שההלאמה אינה, ככלות הכל,
 הפתרון האידיאלי בשדה הקולנוע.

הטכניקה

אני מקוה שבעתיד הקרוב תהיה
 אפשרות לחובבי הסרט בארץ לראות
 במועדונים כמה מן הסרטים שהוצגו
 בראשית המאה. תהיה להם אפשרות
 לעמוד על ההתפתחות הטכנית העצומה
 שחלה בקולנוע במרוצת חמשים השנה
 האחרונות. התקדמות זו נובעת מרצונם של
 היצרנים להיות הראשונים בשוק בהשג-
 תעה טכנית זו או אחרת (האחים וואר-
 נר, למשל, עזרו לפיתוח ההקלטה הקר-
 לנית), חברות אחרות פיתחו שיטות
 צילום בצבעים, חברת מטרו נתנה לנו
 את סרט התבליט הראשון, ברית-המוע-
 צות - את סרט התבליט ללא משק-
 פים (וכו') והחיפושים האמנותיים של
 הבמאים.

מבין אלה האחרונים נזכיר בודדים:
 מליס הזרפתי, שגילה את סוד הקפי-
 צה"ב בסרט. ביום אחד צילם ברחוב
 בסריו את התנועה. לפתע התקלקלה
 המצלמה. הוא טיפל בה רגעים אחדים
 והצליח להפעילה שוב. כשהקרין את
 התוצאה נוכח שבזמן שתיקן את המצ-
 למה, השתנה, כמובן, הנוף שצולם. על
 הבד הפך במהירות הבונק אומניבוט
 לארון מתים וגברים הפכו לגשים. זהו
 הלהטוט הראשון שנתגלה בסרט.

גריפית האמריקני גילה שהסרט אינו
 רק תערוכה של תמונות, פלא אופטי
 וחסל, אלא כוח אמנותי היכול וצריך
 לעורר רגשות. הוא גילה שהתצלום
 הגדול כוחו יפה לקדם את רגשות
 הקהל. תצלומים גדולים של פניהן וידי-
 הן של הגיבורות שלו פוזרים בכל
 סרטיו על הבמאי הגדול. איינושטיין
 הרוסי פיתח, בעקבות גריפית, את הקצב
 בקולנוע. הוא מצא שהתמונה הבודדת
 אינה מביעה הרבה בהשוואה לצורך
 תמונות, מהן אשיות, מהן מהירות,
 מוחיות שונות, ממרחקים שונים, בעזרת
 העריכה (מונטאז') המחושבת השיג קצב
 ודינמיקה בסרטיו.

קינג וידור בסרטו "הללויה"
 השיג את הצורך האמנותי של קול
 ותמונה. אורסון וואלס, את הערך של
 צילומי עומק, הסובייטים - ודובצ'נקו
 בעיקר, את השימוש האסתטי בצבע.

סרטים ותכנים

הזכרנו למעלה את הצנוורה הפני-
 מית השולטת ללא מצרים הן בארצות
 הברית והן באנגליה (בברית-המועצות
 קיימת הצנוורה ביתר חריפות, אבל
 אופייה שונה בתכלית). צנוורה זו פיר-
 עלת לפי תקנון שכל החברות הסכימו
 עליו. הוא נובע בעיקר בתוכן הסרטים
 המוסרטיים באלפני הוליבוד ואנגליה.
 והרי כמה מן היצירות שעיקבדיים
 קולנועיים (לא מסורסים) שלהם לא יוכ-
 לו בשום פנים לעבור צנוורה זו: חלק
 גדול מן התג' והברית החדשה, לפחות
 חמש מיצירות שקספיר, "טרופ" ו"
 למולירה, "הדה גבלר" לאיבסן,
 "האב" מאת סטרינדברג (וכמה מחזות
 אחרים לאותו מחבר), "בשפל" לגור-
 קי, "ליזיסטרטה" מאת אריס-
 טופנס ועוד ועוד, כמה מן היצירות
 הללו עובדו איפפעם לסרטים, אולם
 בסיורטים ניכרים, כדי לספק את הצנ-
 זור הנאור.

הצנוורה היא, איפוא, התקלה העי-
 קרית בדרכו של הקולנוע לבגרות אמני-

חמישים שנות קולנוע

מאת יוחנן שנער

את ממונו הרב שהשקיע בסרט, הוא
 מתערב בהכנתו, דורש שהסרט יכיל
 סממנים בדוקים למשיכת קהל, שלא
 יהיה עמוק מדי, כדי שאסילו הצופו
 קשה התפיסה ביותר יוכל להבינו. הוא
 חושש מפני הפסדים שייגרמו לו על
 ידי הצנוורה הממשלתית או צנוורה
 פרטית. הוא עורך צנוורה מוקדמת על
 סרטיו: בסרט אמריקני בא תמיד הגב
 על עונשו, איש אינו מתאבד, קללות
 אסורות בהחלט, זוגות נשואים מעולם
 אינם ישנים במיטות כפולות. אסור
 לפגוע בכבודה של דת כלשהי. מוטב
 שלא לפגוע בכבודו של עם (זכור
 עיני "חרב במדבר" בלונדון; ולאורך
 לא גיעע סרטו המצויין של דוד לין,
 משום שהצנוורה בארץ לא תרשה להר-
 אות על הבד יהודי מוזקן, שהוא מפקדם
 של גנבי כיס...).

אוילתם של הצנוורים ולחצם של
 גופים ציבוריים השפיעו במידה רבה
 על יצרן הסרטים, שרובם הגדול מתאים
 לילדי בית ספר.

ברם, הכסף הרב המוצא על כל
 סרט גרם לעלייה עצומה של רמת
 הביצוע. יצרן הסרטים יכול למשוך
 לאולפניו את טובי אמני הבמה, את
 גדולי הבמאים, הציירים, המוזיקאים,
 משום שהוא יכול לשלם להם סכומים
 העולים לאין ערוך על מה שיקבלו
 בתיאטרון, או באולם הקונצרטים.

כך מרכז הסרט את מבחר אמני
 הבמה בעולם. לעתים קרובות מדי
 רואים אנו סרט טפשי, ילדותי, מצונזר,
 אבל המשחק בו הוא לרוב ללא כל
 דופי.

הקולנוע המודאם

הנטיין הגדול ביותר לשחרר את
 הסרט מעול אילי-הממון נעשה בברית-
 המועצות בשנות העשרים. חופש מלא
 ניתן לסרטאים מסוגם של איינושטיין,
 דובצ'נקו, ברטוב ופודובקין. הם צלמו
 קלומטרטים רבים של סרט בנסיגנותיהם
 שתרמו הרבה לאמנות החדשה. מספר
 הסרטים שאינושטיין לא סיים גדול
 בהרבה ממספר יצירותיו השלמות. בת-

הקולנוע הוא אמנות המאה העש-
 רים. אמנם, עוד כחמש שנים לפני רא-
 שית המאה הוצגו בבתי קפה בסריו
 ובלונדון הסרטים הראשונים. אולם לא
 היו אלה אלא תמונות קצרות; הצגתן
 נמשכה לא יותר מדקה אחת. נושאיהן:
 "רכבת נכנסת לתחנה", "גלים בים",
 "פועלים יוצאים לשער בית-חרושת",
 וכיוצא באלו.

רק בראשית המאה העשרים היה
 בכוח הסרט, הודות להתקדמות טכ-
 נית מספיקה ולהצחה הרבה שהאירה
 לו פנים, קרב הקהל הרחב, לשאוף
 אל פגמים נישאים יותר.

בשלושה זרמים מקבילים צעד הסרט
 מאז ועד עתה: באפיק הכסף, באפיק
 הטכניקה ובאפיק התוכן. רק לעתים
 רחוקות התמוגו שלושם והיו לים
 גדול: אלה הם הסרטים הגדולים של
 מחצית המאה.

הקולנוע כעסק גדול

אם נצרך יחד את ההון המשועק
 והחוזר בכל שלבי הקולנוע בימינו
 במדינות כמו ארצות-הברית, צרפת, אנ-
 גליה, איטליה וברית-המועצות, נמצא
 שהסרט על יצורו ושיתוקו הוא אחת
 התעשיות החשובות והגדולות ביותר
 מבחינה כמותית בעולם כולו.

עוד בראשית המאה עמדו על עתי-
 זו המסחרי של הסרט בעלי-עסקים
 שהיו מאז לשם דבר בעולם הקולנוע;
 לראון ג'ומנט ושאל סאתה בצרפת,
 תומאס אדיסון בארצות-הברית, ובתקר-
 פה מאוחרת יותר גולדוויין, צוקור, שנק
 ושאר אילי-הכספים של הוליבוד, המכ-
 תיבים עד היום את טעמם האמנותי
 למיליונים שהקולנוע הוא מוזגם הרוחני
 היחיד.

התלות ביסוד הכספי אינה מפתיעה.
 ההוצאות המרובות הכרוכות בהכנת
 הסרטים, אף הפשוטים והצנועים, מצ-
 ריכות גישה עסקית, אם אמנם מקוה
 היצרן לראות את הקרן החוזרת.

ברם, במקום שהכסף משחק תפקיד
 כל כך חשוב, חזקה על האמנות
 שתטנע. יצרן הכספים חושש שמא יפסיד

השפעת תנאי האקלים שלנו על השערות

בשורה גדולה לצבור כולו היא הידועה על האמצאה החדשה, "זנולין" -
 פרי חקירות אנטי-מדע מפורסמים בשווייץ. אמצאה זו זכתה בהכרת עולם
 המדע והשיגה הצלחה בלתי-משוערת ותוצאות חיוביות מפתיעות וחוללה
 עיי-כ מהפכה בשטח מניעת נשירת השערות והרחקת הקשקשים.

מיריוני אנשים בעולם כולו והרבות בארצנו סובלים קשה מנשירת
 שערות וקשקשים. תרופות לעשרות הוכנו כדי להלחם בתופעות האלו, אך
 ללא תוצאות מספיקות. אנשים מפסידים זמן יקר וכספים מרובים ועל פי רב
 - לשוא.

חברת "אמקא", מפעלים חימיים וקוסמטיקה, הצליחה לרכוש את סוד
 הכנת האמצאה הנ"ל בישראל, בהשתמשה לייצורה בחמרי-גלם מתוצרת ישראל
 ומצמחים טבעיים.

"זנולין" - שימוש יעיל במיוחד בתנאי האקלים של ארצנו, בו אנו
 מהלכים עפ"ר בגלוי-ראש והשער להשפעת השמש, האבק והגשם.

"זנולין" מרריך את מרוץ הדם, מרכך את השערות, משהה להם חן וברק
 טבעי.

"זנולין" הכולל בתוכו את כל החמרים הנכרחיים לשער ולעור הראש,
 הוא האמצעי העולמי החדש, היעיל ביותר נגד נשירת השערות, הוא מרחיק
 קשקשים ומונע גירוד.

השימוש ב"זנולין" - מבטיח, אף במקרים החמורים ביותר, לאנשים
 הסובלים מקשקשים, טיהור מוחלט מקשקשים ומניעת נשירת השערות, אחרי
 שימוש רצוף ושיטתי במשך חודש ימים.

את "זנולין" אפשר יהיה להשיג בכל בית מרקחת ובימ"ס לצרכי קוסמטיקה.